

Dunaj in cesarski dvor. Drugi dan t. j. 10. maja bo poroka v Auguški cerkvi. Poročal bo kardinal Švarcenberg, vladski škof praški. — Državni zbor začel je dnes zopet zborovati. Začela je se razprava o državnem proračunu! Naši poslanci baje niso voljni več terpeti, da bi liberalci dragi čas tratili s praznim govorjenjem. — Postavo zoper oderube, katero je sklenil državni zbor, je dotični odsek v gosposkej zbornici precej prenaradil. Poljski in češki poslanci tirjajo pomnoženje konservativcev v gosposkej zbornici, ker sicer delajo zagrizeni liberalci preveč zaprek poboljšanju žalostnih nasledkov nemškega liberalizma. — Dunajčanje so res izvolili kričarja dr. Weitlofa, ki je rekel pred volitvijo, da je Avstrija tako razdevana kakor Turčija! No, če je to res, kdo pa je razdeval, ali ne liberalci, ki so zadnjih 20 let zapravljivo gospodarili? To čutimo sedaj pri reklamacijah zavoljo gruntnega davka; 26 milijonov so liberalci dali potrošiti, a sedaj je toliko dela, nevolje in večjih davkov! V Varaždinu pogorela je konjeniška kosarna, 75 konj je zgorelo. — V Križevci je umrl škof Smičiklas. — Kardinal Mibajlovič gre z zastopniki brvatskega naroda cesarjeviču Rudolfu čestitat. — Minister zunanjih zadev, baron Haimmerle, prejel je od cesarja veliki križ sv. Štefanovega reda.

Vnanje države. Francoski general Zogerot je prekoračil mejo ter maršira proti Tunisu, vojska je se toraj začela. Pravoč je, da bodo se Tunezi močno branili; studence so baje zastrupili. Vendar Francozi ženejo veliko vojsko na bojišče, tudi brodovje strelja na otok Tabarko in se ga polastilo. — Italijani se pa ne ganejo zoper Francoze, ker so se baje pogodili tako, da smejo Tripol, sosedno deželo v Afriki, takoj zasesti. — Turki in Albanci so se do krvavega stopili; Derviš-paša je 10.000 mož zbral in Albance blizu Stimlje prejel in razpršil; do sedaj je premalo poročil, da bi se moglo o naslednjih turške zmage soditi. Grkom so Turki obljubili, da jim iz dobra izročijo kos Tesalije in Epira. Toda Grki se močno orožavajo, kakor za najhujšo vojsko. — Ruski car biva v Gačini in je ministrom naročil priprav delati za volitve in državni zbor. V južni Rusiji kažejo se kmetje nemirni in izgahnajo grajščake iz posestev. V Varšavi je na vseučilišči ustanovljena stolica za predavanje o poljskem jeziku in književnosti. To je zopet korak do sporazuma med Rusi in Poljaci. Rimski papež Leon XIII. proglasi o binkoštnih več škofov za ruske katoličane! — Nemški Bismark neče Avstriji nobenih olajšav dovoliti in torej so se razgovori o novejši kupčijiške nagodbi razbili. Kaj to pomeni, razložimo prilično. Bismark ni naš prijatelj! To je gotovo, akoravno nemčurji naši to vedno namigavajo ljudem! — Grozne reči se godijo v Ameriki v deželi Peru. Sovražni Chilenci so v deželi, ob enem pa se Peruvijanci sami med seboj umarjajo in vse požigajo.

Za poduk in kratek čas.

Veliki teden na Dunaji.

III. Prenehajva tukaj opis, čitatelj prijatelj! da ti povem, kake misli so pri teh prizorih rojile po mojih možganih. Priznam, da so me tu in tam prav globoko v srce zgrabili mogočno-radostni občutki. Kaka moč se vendar nabaja v krščanski veri! Ko bi pač zamogel kdo kakega rimskega cesarja od mrtvih zbuditi! Semkaj le naj bi ga peljal in mu te prizore pokazal. Gledal bi, da bi oči skipele, pa razumeti in raztolmačiti ne bi si znal ničesar. Manj čudno se dozdeva vsaj meni, ako kateri višji cerkveni služebnik kleči pred revežem, ter mu umiva in briše noge. On je vendar naslednik apostolov, katerim je Gospod rekel: „Ako sem jaz, vaš Gospod in Učnik, vam noge umil, morate tudi vi drug drugemu noge umivati. Vzglede namreč sem vam dal, da ravno tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite. (Jan. 13, 14, 15).“ Ali če posveten mogočnej poklekne k nogam svojega naj manjšega podložnika, da mu skaže ljubezen služebnika, priča to jasno in glasno, da je po krščanstvu svet popolno spremenjen. Živo sem se spominjal besedi, ktere je škof Remigij pri krstu Klodviga zaklical temu zmagonosnemu voditelju Frankov: „Mitis depone colla Sigamber, adora, quod incendisti, incende, quod adorasti. Vkloni ponižno mogočni Sigamber svoj vrat, moli, kar si požigal, požigaj, kar si molil.“ Ali se ni vresničilo? Kako se proslavlja tukaj ponižnost, ta izključno krščanska čednost, v osebi, oblečeni v cesarski škrlat, in opasani z bridko sabljo. Vsled te kreposti nagne se Habsbursko žezlo in pripogne se glava, venčana s cesarsko krono, proti zapuščeni siroti. Tu se v resnici časti in čisla, kar se je v paganskih časih zaničevalo in sovražilo: dostojnost človeška v naj revnejšem služebniku. Pa ne samo naravske prednosti v človeku spoštuje krščanski vladar, on spoštuje v revežu sobrata Kristusovega, soodrešena in soljubljenca božjega — Boga in Kristusa samega. Zdrobljen je idol ali malik, ki se je molil pri paganih: oholi napuh in napuhnjena oholost rimskega cesarja, ki je v molenju in božjem češčenju krutih tiranov — v božjem Cesarji — zadobila svojo konkretno, skupno podobo. Golo resnico pisal je francoski učnjak Chateaubriand v svojem vrlm delu „Genie du christianisme, duh krščanstva“ rekoč: da je le božji nauk zamogel paganski svet tako preobraziti, kakor ga je prestvarila in prerodila in prenovila vera krščanska. Komur želja se natančneje podučiti o preobrazilnej sili in blaženi moči krščanstva, naj prelistka omenjeno delo duhovitega pisatelja (roj. 1769; umrl 1848). — Sedaj pa nazaj v cesarsko dvorano. Po dovršenem umivanju umila sta si cesar in cesarica roke; na to je prinesel komornik na dragocenem krožniku 12 možnjic, v vsakej po 30 srebrnikov;

višji ceremonijer jih je po vrsti podajal cesarju in cesar jih je obešal možem na vrate; jednako cesarica. Po dognanem opraviilu zapusti najprej cesar dvorano, spremljan od imenitnih in plemenitih dvornikov, in za temi cesarica, obdana od zlahtnih gospá, katerih dolga oblačila so zasegela lep kos dvorane. Kmalu smo odišli tudi duhovniki in ostali gledalci. Če je med odhodom kdo v tebe tresnil, dejal je mirno „pardon“ in ti si mu češ, nečes, moral uljudno odzdraviti „o prosim lepo“, in vse poravnano. Zunaj na dvorišči so stale kočije, na ktere so naložili strežniki z jedili napolnjene zaboje, zraven pa posadili dedece in babice, ter jih odpravili domov. Ni manjkalo gledalcev, ki so željno oči metali na skrite jedi in po njih suhe sline cedili. Opoldne bila je prelepa slovesnost končana.

Na veliki petek vršile so se pomenljive in genljive ceremonije, kakor poljubovanje sv. križa, prenašanje naj Svetejšega v stransko kapelo, procesija k božjemu grobu. Točno ob 9 uri došla sta Nju veličanstvi k predigi in pasijonu. Ko je celebrant odložil mešni plašč in dovršil z asistenco počestčenje in poljubovanje križa, sredi kapele na črnem tepihu ležečega, pristopila sta cesar in cesarica s svojim spremstvom h križu, da tudi Ona opravita svojo pobožnost. Trikrat sta se priklonila, pomolila in poljubila sv. razpelo. Tako so storili tudi nadvojvode, nadvojvodinje, kamorniki in drugi dostajanstveniki in dvorniki. Po sv. meši šla je procesija s svetim rešnim Telom čez koridor — hodnik v majhno, notranjo dvorno kapelo — in nere Burgkapelle — kder je bil postavljen prekrasen božji grob, ves razsvetljen od brezbrojnih lučic in okinčan z naj finejšimi, zvezimi rožicami. Ko duhovniki opravijo svoje večernice pred božjim grobom, vzdigneta se car in carica in podasta v svoje sobe.

(Dalje prih.)

Smešničar 16. Nekdaj je v neko jezično ženo udarila gromska strela. Škodila njej drugače ni nič, samo jezik je bil zadet, da ni mogla govoriti. Mož je bil tega močno vesel. Živela sta v lepem miru, kakor še nikoli poprej. Črez leta dni, udari v ženo zopet gromska strela pa njej jezik odveže, da zopet govori. Ko je to njeni mož čul, je se toliko prestrašil, da mu je samega strahu jezik mrtvouden postal ter je omolknil.

Razne stvari.

(Zahvala). Blaga gospa A. Bračkov, supruga tukajšnjega prvosednika in uda okr. zastopa, darovala je za šolsko bukvarnico precejšnje število knjig, za kar se najtopleje zahvaljujem.

Štef. Kovačič.

nadučitelj pri sv. Marjeti na Pesnici.

(Ljubljanski tiskar g. Rud. Milic) je dal natisniti pesen z napevom g. Nedveda v F-dur „K poroki cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Štefanijo“. Pridjana je kratka životopisna črtica obeh zaročen-

cev! Cena posameznim iztisom je 3 kr.; 10 iztisov velja 25 kr., 100 iztisov 3 fl. 25 kr.

(Kato. podp. društvu v Celji) so darovali: Čg. Gregorij Presečnik, kaplan v Cirkovicah 5 fl. Jurij Prekoršek, posestu. na Zg. Hudinji 10 gld. Po č. g. P. Donatu 5 fl. Vlég. Jožef Zelenc, župnik v pokoji 2 fl. Za zidanje poslopja šolskim sestram preč. gosp. dekan Bosina Jan. iz Kozjega 6 fl. 50 kr. Bog plati!

(Prošnja zoper previsoko vcenitev gruntne davka), za posamezne srenje sestavljena od dr. Hirschhoferja, se dobi tiskana nemški in slovenski pri g. dr. Radaji v Mariboru.

(Slavni admiral plem. Tegetthof) roj. Mariborčan, dobi tukaj letos krasen spomenik. Postavljen bo na Tappainerjevem trgu pred realnim poslopjem.

(Hudega zločinstva) dolžijo posestnika Bogmeta na Ptujске gori. Pravijo, da je nalašč dal proti ognju zavarovati 3krat in 3krat hrame užgal, letos 3 marca. Zavarovan je bil za 700 fl.

(V Konjicah) je 71letni Miha Pepelnjak, oskrbljenec v zavodu, ki ga je milijonar Lampreht brez posebnega ozira na verske potrebe pred nekolikimi leti ustanovil, in nepopoljšljivi šnopsar zblaznil, umoril ženo in smrtno ranil sebe in še dve ženski.

(Mariborski paromlin g. Kriehuberjev) je stal 300.000 fl. Na posilni dražbi ga je kupila Innsbruska branilnica za 55.400 fl., ki je bila še za 200.000 vknjižena na vsa posestva.

(Staro pošto v Mariboru), katero poslopje v poštni ulici je tudi bilo plem. Kriehuberja po sili prodano, da sedaj novi gospodar, dunajski Reiser, ki kot advokat dunajske branilnice na leto zasluži 50—60.000 fl., podirati in na njegovo mesto pozidati veliko palačo na dva nadstropa. Razni delavci so tega prav veseli.

(Novo jetnišnico) za 200.000 fl. namerava vlada staviti v spodnjem Štajerskem. Tri mesta: Maribor, Ptuj in Celje se potegujejo za jetnišnico.

(Staremu Vitanjskemu gradu) se je stena odtrgala in v grabo zvrnola, da je okrajno cesto 15 metrov daleč zasula.

(Pri Možgancih) je železniški hlapon posestnika Andraša Goloba ugrabil in zdrobil.

(Gornje Savinjska posojilnica) imela je lani 216.637 fl. dohodka, 215.452 potroškov, v rezervnem fondu 2040 fl.

(V Žavci) so osnovali denarstveni zavod pod naslovom: Savinjska posojilnica v Žavci, vkujiženo društvo z neomejenim poroštvom. Predsednik je g. J. Hausenbichler, g. Grohmann je denarničar, g. Jož. Žigan zapisnikar, č. g. J. Jeraj in g. A. Stiglic odbornika. Želimo dobro srečo!

(Za nemo-gluhe) otroke 6—12letne je od deželne odbora v Gradci do 31. maja razpisanih 10 štipendij.

(Spremembe v Lavantskeji škofiji). Č. g. Anton Pajmon gre za župnika k Novištiti pri Gornjem